

DE WAARHEID

**KORT
ROTTERDAMS**

Beeld: © Rubén Dario Kleimeer, 2012

Noor Meijers
Marnix Gymnasium

Hij keek uit over de rivier. Er reed een auto langs. In de verte kon hij de havens zien. Er was herrie, constant gebrom en gedreun. Hij keek door de lens. Hij maakte een foto. En nog een. En nog een. Hij dacht na.

Kortgeleden was alles nog normaal. Het leven was, zoals hij geleerd had dat het leven hoorde te zijn. Hij dacht en deed alles zoals het hoorde. Zoals de gemeenschap vond dat het hoorde, in ieder geval.

Hij schudde zijn hoofd. Daar moest hij niet aan denken. Hij was hier om foto's te maken. Niet om te denken. Denken was iets dat hij niet moest doen.

Toen was hij de internetpagina tegengekomen. De pagina die hij eigenlijk nooit had mogen zien. Waarop informatie stond die tegen zijn geloof inging. Daardoor werd alles anders. Hij bekeek de wereld door andere ogen.

De twijfel was er nog steeds. De twijfel of hij de juiste keuze had gemaakt.

Hij ging naar zijn ouders. Vroeg hen of het klopte, wat hij geleerd had. Of hetgeen ze hem verteld hadden, klopte. Aan de ene kant had hij spijt dat hij al die dingen had gevraagd. Alles werd er zo ingewikkeld door. Aan de andere kant opende dit een nieuwe wereld. Het goede en het kwade waren opnieuw gerangschikt. Alle vragen die onder de oppervlakte gespeeld hadden, waren nu beantwoord. Dat was ook wat waard. Toch?

Zijn ouders zeiden dat het leugens waren. Leugens, geschreven door de duivel, om hem naar zijn kant te halen.

Hij moest er maar geen aandacht aan besteden. Ze hadden zo overtuigd geklonken. Zo overtuigd, dat zij gelijk hadden. En dat dit boek ernaast zat.

Hij wist het nog steeds niet. Misschien zou hij er ooit achter komen. Misschien zou hij het nooit weten. Maar de dagen dat hij erop kon vertrouwen dat wat hem verteld werd, waar was, waren voorbij.

Hij was stiekem naar de bibliotheek gegaan om op zoek te gaan naar meer informatie. Had boeken gezocht. Boeken, die hem meer konden vertellen over de nieuwe waarheid. Die had hij gevonden. De boeken waren erg overtuigend geweest. Maar kon hij alles zo maar loslaten? Alles waar hij ooit in geloofd had? Waar de hele gemeenschap in geloofde. Zat iedereen die hij ooit ontmoet had ernaast?

Hij had geleerd dat niet iedereen dacht zoals de gemeenschap. Dat er andere gemeenschappen waren. Andere geloven. Natuurlijk had hij ze wel eens gezien. Maar toen was hem verteld dat dit de dienaren van de duivel waren. Dat iedereen die hun boeken las en hun spullen gebruikte net als zij verdoemd zou zijn. Maar tot nu toe was hij niets tegengekomen dat wees op de aanwezigheid van de duivel. Deze camera was als een nieuw oog, waardoor hij de wereld kon bekijken. Een wereld buiten de gemeenschap. Thuis moest hij hem verbergen, zodat niemand zou vragen waarom hij hem had. Hij drukte de foto af.

Hij zou de wereld blijven bekijken, totdat hij wist hoe het zat. Tot hij wist wie er gelijk had.

**DE
KRACHT
VAN
ROTTERDAM
.NL**

**POWERED BY
PASSIONATE
BULKBOEK**